

‘Sinds Haïti besef ik hoe goed we het hier hebben’

Dave Daamen werd gekeurd voor het Korps Mariniers en mocht als een van de weinigen aan de opleiding beginnen. Hij kreeg daarna de mogelijkheid om mee te gaan naar Cambodja, maar het werd Curaçao. De missie waar hij zijn veteranenstatus aan te danken heeft is Haïti, een VN-operatie die moest zorgen voor stabiliteit tijdens de verkiezingen.

Naam en leeftijd:	Dave Daamen (35)
Rang en functie:	marinier I algemeen kortverband
Uitgezonden:	Haïti
Is nu:	teamleider logistiek
Hobby's:	voetbal, zoons
Hekel aan:	laksheid, gemakzucht
Beste oorlogsfilm:	Full Metal Jacket

Trots

Inmiddels is hij ruim tien jaar weg bij Defensie, maar nog altijd kijkt hij met tevredenheid en trots terug op zijn carrière. “Ik heb een mooie tijd gehad en eigenlijk had ik er best langer willen blijven, maar uiteindelijk koos ik voor een baan in de burgermaatschappij. Ik kon nog maar een paar jaar bij Defensie werken, voordat ik eruit zou moeten. Bovendien ontmoette ik in die periode mijn vrouw. Tegenwoordig werk ik in de logistieke sector en ben onlangs begonnen met een nieuwe baan. Ik ben inmiddels getrouwd en heb twee zoons. De opa van mijn vrouw heeft nog in Indië gevochten en is ook veteraan. Zelf ben ik niet heel erg bezig met mijn veteranenstatus. Natuurlijk ben ik wel apetrots dat ik ruim vier jaar onderdeel heb uitgemaakt van het Korps Mariniers, maar ik zie bijvoorbeeld weinig jongens van die tijd. Ik ben wel van plan om de Veteranendag te bezoeken, maar veel reünies of andere veteranenbijeenkomsten heb ik nog niet meegemaakt. Toch word ik dagelijks herinnerd aan wat ik tijdens mijn uitzending heb gezien. Wij hebben het echt verschrikkelijk goed. In Haïti leven mensen in krotten, ook voordat de ramp gebeurde. Ik heb mensen gezien die in dezelfde sloot wasten en plasten waarin tien meter verderop kinderen aan het spelen waren. Dat blijft me altijd bij en ik realiseer me goed hoe rijk wij zijn.”

Door: Yadi Dragtsma

Foto: privécollectie Dave Daamen

“Ik was een van de laatste jongens die moest opkomen voor de dienstplicht”, vertelt Daamen. “In eerste instantie zou ik bij de luchtmacht terechtkomen, maar dat zag ik totaal niet zitten. Via een banenwinkel van Defensie kwam ik in aanraking met het Korps Mariniers en ik was meteen enthousiast: het leger heeft me altijd geboeid en na mijn middelbare school wilde ik iets avontuurlijks. Zo werd ik dienstplichtig marinier.” Na vijf maanden opleiding in Rotterdam kon Daamen meteen op uitzending naar Cambodja, maar dat wilde hij niet. “Ik was amper 18 jaar en zag het niet zitten om mijn dienstplicht te vervullen in een conflictgebied. Ik koos ervoor om voor negen maanden naar de Antillen te gaan.” Toch zou hij worden uitgezonden en wel naar Haïti.

een operationele compagnie. Ik wist één ding zeker: ik wilde een echte VN-missie op mijn naam hebben voordat ik terug zou keren in de burgermaatschappij. In 1995 waren er presidentsverkiezingen in Haïti en het Korps Mariniers was ter plaatse om orde en rust te bevorderen. De missie, met de officiële naam UNMIH (*United Nations Mission in Haïti*; red), bestond vooral uit patrouilleren en zichtbaar aanwezig zijn. *Showing the flag*, zoals we dat noemen. Met hulp van de genie hebben we in het zuidwesten van Haïti een basis opgetrokken van waaruit we opereerden.” Daamen herinnert zich het regeringsgebouw in de hoofdstad Port-au-Prince, waar hij aan een parade heeft meegedaan ter ere van de toenmalige presidenten Clinton van de Verenigde Staten en Aristide van Haïti. Het gebouw werd begin dit jaar volledig verwoest tijdens de aardbeving, waarbij naar schatting 230 duizend mensen omkwamen. Voor Daamen had de ramp dus een extra dimensie. “Het was altijd al erg armoedig, maar om het land zo in puin te zien liggen, deed pijn.”

Stabiliteit

“Ik heb na mijn dienstplicht bijgetekend en kwam terecht in Doorn bij